

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Vel neutro, vel utroque simul oportet esse humilem, interno scilicet &
externo actu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Dei. Convertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi. Dico ergo vobis, nihil est quod intantum formidet, quia quod hoc beneficium simul accepit, quod ne a grama derelictus necesse habeat deinde egredi ad carnis consolationes, imò de consolationes, purissimè carnalium sensum sustinere vitulibus. Terribile proinde & nimis formidolosum comminatio: Egredere & pascere hircos tuos. Quod est indignam te non veris illa sua familiaris & suavis & vnum contemplatione celestium, intelligibilem, divinatum. Quamobrem egredere de sanctuario moor de tuo, ubi secretos sacrosq; veritatis ac sapientia sensus dulciter haurire solebas; & magis tanquam una de secularibus, pascendis & oblectanda tua carni sensibus incurrere. Hircos quoque, qui peccatum significans, & in iudicio collocandi sunt à sinistris, dicit vagos & petulantescorporis sensus, per quos peccatum tanquam mors per fenestras intravit ad animam. Tum paucis interjectis, turpitudine mutationum, ut cui ante studij fuerat peregrinans & exulans animam suam sacrè meditationibus tanquam celestibus pascere bonis, Dei beneplacitè & mysteria voluntatis eius inquirere, penetrare devotione Caelos, & mente superna circum manfones, salutare Patres atq; Apostolos, & choros Prophetarum, Martyrumq; admirari triumphos, ac super pulcherrimos orantes Angelorum; nunc om-

nibus his omissis, turpi se mancipet corporis servituti ad obediendum carni, ad satisfaciendum ventri & gula; ad manducandum in univ. in terra, unde ex ea quæ pratorit, mendi huius figura, suam semper famelicam curiositatem aliquatenus consolatur. Exiret aquarum deducant oculi mei super huiusmodi animam, quæ cum nutritur in croceio demum amplectatur stercova. Pascis enim iuxta beati viri sententiam, sterilem quæ non habebat filios, & vidua non beneficit.

Quæ postrema verba ex Jobo deprompta, sic **Tob 24.** accommodantur à S. Gregorio carni & animæ, ut dum dicitur pasci caro sterilis, simul dicatur non bene fieri animæ viduæ, quasi diceretur, dum nutritur caro, negligitur anima. Caro autem dicitur sterilis, dum anima est vidua; quia dum vacua & deserta est anima, nihil boni caro præstat. Denique vidua est anima, quando est Deo vacua, & tunc illi animæ viduæ non bene fit, quando ita deseritur anima, ut cum posses illam Deo replere, non tamen audeas.

Ut verò quæ de humili cultu jungendo familiaritati cum Christo Domino dicta sunt, corroborentur fitius: opportunitatem videtur exemplum Davidis, coram Arca ludentis, saltantis, & sese cum interinè, tum externe plurimum humiliantis.

Ante Dominum qui elegit me, Ludam & vilior sum plusquam factus sum, & ero humilis in oculis meis. 2. Reg. 6.

VERITAS PRACTICA.

De utroque necessario humilitatis actu.

Vel neutro vel utroque simul oportet esse humilem.

Quæ Sacramento debetur humilitas, velut ipsum Sacramentum sit indivisa necesse est.

RATIO EST, Quia quæ Sacramento debetur humilitas, nos illi perfecte totos debet subijcere.

Sed nisi esset in nobis indivisa, non perfecte nos totos Sacramento subijceret.

Ergo sit indivisa necesse est. & neutro vel utroq; simul humilitatis actu nos esse oportet humiles.

I. P U N C T U M.

QUAM in multis luculenter arca veteris testamenti, figuram augustissimæ præ se ferret Eucharistiæ, posset considerari attentius, & illud Mosis de Populo Christiano longè magis quàm de Judaico pronuntiare: *En populus sapiens & intelligens gens magna. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut adest nobis Deus*

noster. Verum quo cultu sit à nobis celebranda hæc novi Testamenti arca, quæ pietatis significatione prosequenda, his maxime solennioribus feriis, quæ totæ sunt illi cultui d. sinatæ, longè magis præstat expendere, seu potius intueri exemplo veteris illius populi, qui tanta religione suam illam in arcam ferebatur, quanta describitur in eorum monumentis ad omnem posteritatis memoriam commendanda. Sic autem inter illos dignitate David eminebat, ita & isto pietatis genere præstitit, tantumque cultus ac religionis illi sacro ligno quondam exhibuit, ut videatur non fuisse magnus David, nisi ut se tum magis demitteret, nec major unquam vius sit, quàm cum se ita demisit.

Deut. 4. D. Th. in opus.